

УДК 321.011.5

Бабарикіна Н.А.¹, Гонтарь О.М.²

¹ канд. політ. наук, доц. каф. ЗПН НУ «Запорізька політехніка»

² студ. гр. Ю-219сп НУ «Запорізька політехніка»

ДЕМОКРАТИЧНА ІДЕОЛОГІЯ ЯК ФОРМА ПОЛІТИЧНОГО УСТРОЮ

Демократія як політична ідеологія надала багатьом людям права та свободи. Досліджуючи розвиток демократії ми досліджуємо еволюцію суспільства, від голосування на камінцях в общинах до волевиявлення всього

населення держави. На даний час ця форма правління є найбільш оптимальною для державотворення, оскільки за демократії до управління державою залучається увесь народ. На нашу думку буде цікавим дослідити та проаналізувати історію розвитку демократії як явища від форми правління в невеличкому місті-державі Афінах до найбільш поширеного політичного режиму. Важливим є вивчення особливостей процесу становлення демократії на українських землях. Україна має давні демократичні традиції [1]. Історія виникнення демократії бере початок з часів Давньої держави Скіфія де була військова демократія, потім це була Київська Русь коли було так зване віче, потім це була козацька рада, а потім це період УНР.

У сучасній науці існують різні підходи до вивчення демократії як поняття та явища, що обумовлено відсутністю єдності критеріїв до її аналізу. Вважають, що вперше слово «демократія» пролунало з вуст афінського стратега Перикла: «Ми називаємо себе демократією, оскільки наше управління знаходиться в руках багатьох, а не кількох». Вважається найбільш влучним описом явища демократії слова Лінкольна – «правління народу, обране народом і для народу».

Демократія в минулому столітті зуміла продемонструвати свою життєздатність, знайшовши вихід з кризових ситуацій і давши більш-менш вдалі відповіді на виклики свого часу. Разом з тим, нова реальність XXI ст. піддає адаптаційний ресурс демократії все більш серйозному випробуванню, вимагає оновлення традиційних форм демократії, вдосконалення її інститутів. Думається, що найближчі роки навряд чи ознаменуються новим сплеском поширення демократії, який ми спостерігали в попередні десятиліття, але й про значний відкат говорити поки не доводиться. Поділяємо думку політологів-оптимістів, що світова демократія буде прогресувати. Періодично будуть виникати нові демократії – іноді внаслідок смерті старого диктатора чи самовільного краху неліберального режиму. Деякі з найбільш успішних в соціально-економічному плані авторитарних держав, можливо, в найближчі десятиліття почнуть рух у бік демократії, мірою того, як їх громадяни, здобуваючи все більший достаток, стануть вимагати і більших політичних свобод.

Сьогодні демократія є найбільш затребуваною формою політичного устрою суспільства, що дає можливість людям не тільки обирати керівників, а й контролювати владу. Незважаючи на всі проблеми, що постають у рамках демократичної форми організації суспільства, його державно-політичного устрою, саме влада народу найкраще справляється з викликами сучасності [3].

Сучасному стану демократичних перетворень в Україні властиве те, що, з одного боку, народовладдя є символом жаданого майбутнього, а з другого – суспільні інститути та ЗМІ, практика участі населення у виборах співіснують

із розчаруванням у демократичному реформуванні. Суперечності проявляються також у поєднанні інерції влади і постійного намагання наслідувати західні стандарти, де визначення основних тенденцій формування нових ціннісних орієнтирів є базою для прогнозування подальшого розвитку, а надбання нової якості є надзвичайно важливим для адекватнішого розуміння особливостей політичної системи та змісту політичних процесів, що відбуваються в суспільстві [2].

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бабарикіна Н. А. Проблеми становлення низової демократії // Грані, 2006. №1, 45. С. 128–133.
2. Бабарикіна Н. А. Розвиток громадянського суспільства в процесі демократизації // Політологічний вісник, 2009. №39. С. 219–228.
3. Глобальне відродження демократії / за ред. Ларрі Даймонда і Марка Ф. Платнера. Львів: «Ахілл», 2004. 278 с.
4. Демократія. Антологія / упор. О. Проценко. К.: «Смолоскип», 2005. 407 с.